

Де наша мова? Запитай...

Ілля Васильєв

Де наша мова? Запитай
Себе й свою чисту душу.
Куди вже зникла? Запитай.
І я тебе спитати мушу.

Я хочу в тебе попросити,
Щоб ти забув чужую мову.
Я мушу так зробити,
Аби ти "так" промовив слову.

Я хочу в тебе запитати,
Чому і що тримаєш ти в собі,
Я хочу в тебе попрохати,
Аби сказав чужій ти "Ні!"

І я не хочу вже тебе винити,
Що не говориш ти своєю,
Але я хочу попросити,
Щоб розмовляв ти тільки нею.

Я намагаюсь з'ясувати,
Чому не вчиш історію свою,
А лише кажеш: "Знати
Треба не мою, а лиш твою".

Чому ти не вдягаєш вишиванки?
Вдягай же їх, тебе прошу.
Не забувай ти спадщини дарунки,
Культуру пам'ятай, молю, прошу.

А також хочу запитати,
Чому ти віриш іншим, не собі,
Чому ти вже не хочеш знати
Всю істину і правду у часи лихі.

І таке слово тут я хочу втнути,
Аби ти зрозумів свою провину,

Але не хочу я з тобою грати,
Тож лиш скажу: "Люби Україну".